

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/271/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203835
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814203835.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci navrhovateľa: Q.u proti odporkyni: Z. t.č. pobyt neznámy, zast. opatrovníčkou Z. o určenie manželského výživného

r o z h o d o l :

Konanie o povinnosti odporkyne prispievať navrhovateľovi výživným v sume 20 eur mesačne za obdobie od 01.04.2014 do 04.05.2014 **z a s t a v u j e.**

Súd návrh **z a m i e t a.**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 05.05.2014 domáhal, aby súd svojim rozsudkom zaviazal odporkyňu prispievať na jeho výživu v sume 20 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom 01.04. 2014, z dôvodu zabezpečenia základných životných podmienok. Svoj návrh odôvodnil tým, že z manželstva s odporkyňou sa im narodili štyri deti, pričom manželka odišla do Českej republiky koncom februára 2014. Manželka s deťmi do 31.01.2014 poberali dávku v hmotnej núdzi a príspevky v hmotnej núdzi. Od 20.03.2012 do 28.03.2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov.

Na pojednávaní vykonanom dňa 27.6.2014 zobral navrhovateľ svoj návrh v časti o povinnosti odporkyne platiť výživné za obdobie od 01.04.2014 do 04.05.2014 späť.

Opatrovníčka odporkyne sa k návrhu nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výpoveďou navrhovateľa, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou a Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8P/71/2014 a zistil tento skutkový stav.

Odporca k veci uviedol, že s odporkyňou nie je v žiadnom kontakte, nevie kde sa táto zdržiava, odišla od neho aj od detí, pričom v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 8P/71/2014 mu boli zverené deti do osobnej starostlivosti. V súčasnosti zabezpečuje starostlivosť deťom a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/71/2014 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 29.05.2014 boli maloleté deti Q. C., Q. C. B. Q. C.Ž. zverené do osobnej starostlivosti otca - navrhovateľa a matka - odporkyňa bola zaviazaná platením výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že matka sa zdržiava na neznámom mieste, v konaní bola zastúpená opatrovníčkou.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zo dňa 30.05.2014 č. 95471/2014 navrhovateľ je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 29.03.2014. Odporkyňa bola vedená v evidencii uchádzačom o zamestnanie od 21.06.2012 do 10.04.2014.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou vo svojej správe zo dňa 02.06.2014 č. 2014/234-0454 uviedol, že navrhovateľ poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne a v mesiaci marec 2014 mu bol po návrate z výkonu trestu odňatia slobody mimo územie Slovenskej republiky vyplatený resocializačný príspevok. Odporkyňa sociálne dávky nepoberá.

Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou súdu oznámila, že navrhovateľ a odporkyňa nie sú poberateľmi dávky v nezamestnanosti, nemocenskej dávky, dôchodku ani žiadnej inej dávky a nie sú evidovaní v registri poisťencov u žiadneho zamestnávateľa, ani ako SZČO.

V zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže navrhovateľ vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže navrhovateľ zoberal svoj návrh v časti o povinnosti odporkyne platiť výživné za obdobie od 01.04.2014 do 04.05.2014 späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

V zmysle § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zásadne teda trvá počas celého trvania manželstva. Bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. Aj pre priznanie výživného od manžela však platí ustanovenie § 75 ods. 2, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Je potrebné spoľahlivo zistiť dôvody, ktoré viedli niektorého manžela k neplneniu vyživovacej povinnosti.

Právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Podľa vyššie uvedeného ustanovenia teda nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá sa teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné.

Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo. Nie sú presne definované a vychádzajú zo všeobecne akceptovaných mravných princípov prevažnej časti spoločnosti. Súd ich vždy posudzuje v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste.

Návrh na určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi možno podať nielen vtedy, ak na strane jedného z manželov existuje sociálna odkázanosť, ale aj vtedy ak je spravodlivé dorovnať ich životnú úroveň.

Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti - vyživovacej povinnosti medzi manželmi je manžel, aktívna legitímácia vzniká, ak je jeho životná úroveň nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je druhý manžel, táto povinnosť sa nedá vylúčiť ani obmedziť a ani zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva počas trvania manželstva nemá vplyv na jej existenciu.

Na základe vykonaných dôkazov súd zistil, že návrhu na určenie manželského výživného nie je možné vyhovieť. Odporkyňa sa v súčasnosti nezdržiava v mieste trvalého bydliska, súdu nie sú známe jej možnosti ani majetkové pomery, na základe ktorých by súd mohol rozhodnúť o jej povinnosti reálne poskytovať navrhovateľovi manželské výživné.

Preto súd návrh na určenie manželského výživného zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastník, ktorý mal vo veci plný úspech, má právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyňa mala vo veci plný úspech, keď navrhovateľ v časti zobral návrh späť a v ostatnom súd návrh zamietol, no náhradu trov si neuplatnila a navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona